

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 9. E libro quarto earunde[m] Epistolarum emenda alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

Ex quibus depravatae veteris scripturæ vestigijs
omnino legendum: Cura amabo te Ciceronem nostrum:
videmur. Ægrotabat apud Atticum Q.
Cicero Q.F. Eum igitur patruus auunculo diligenter
mennedat: & quo magis declaret suam erga illum
voluntatem, ait, se sibi videri vñâ cum eo ægrotare. In
easam epistola quæ statim sequitur, vbi vulgati libri
habent, SED ME KATAKPI CIC MEAILLA
COMMOVET, in meo est: sed me pecis mea illa com-
mouet, ut suspicer pro κατάκρισι legendū ēst. Ita enim
nomine vños scio. Illud autem miror in
codem libro à nemine emendatum esse, Sub ito cum mib.
dixit: Cecilius questor puerū se Romā mittere, hac scripsit
quod. Non enim subito legendum: sed s. v. b. quo
compendio significabant, si vales benefic. &
iampridem emendarat Riuins codem modo cor-
rupsum locum nono earundem Epistolatum.

E libro quarto earundem Epistolarum emendata

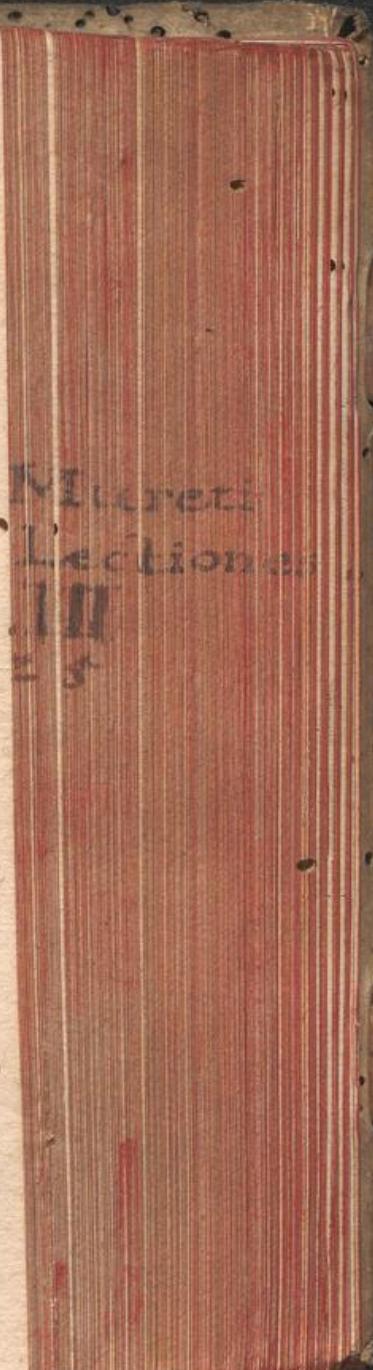
alia.

CAP. IX.

VPPVDET me interdum quadam referre in lit-
teras, verentem ne nimis obvia & prouta sint: sed
cum in eis animaduerto errasse eos qui quasi columi-
aque dam litterarum habentur; venio in speiñ, fore,
stea, quamvis lenia & pusilla sunt, aliquos tamen
concentant amatores. In epistola quadam libri quarti
Atticum ita scriptum est in libris Manutianis: Sed
qui nihil possunt, iij me nolunt accare: demus ope-
rari ut ab iis qui possunt diligamus: Dices, vellem iampri-
dem, scio te voluisse & me ast nugigeram manum fuisse. sed
nihil, ast nugigeram manum, quid tandem monstri
Manutius ingenuè fatetur, locum sibi depositum
desperatum videri. Malaspina, sanè fidenter,

a 2.

masti-

magistrum germanum legit: & est qui occinat, nihil ha-
conjectura diuinus. Eò enim iam stultitia venuit,
vt scis non sit in his quisquiliis laudandis dicere, ple-
ganter, acutè, ingeniosè, &c. dicendum, nihil duc-
nius: ne frigidè laudasse videaris. In libro Victorij
scire voluisse, & me. Ast num germanum fuisse? Man-
tius in quodam se legisse ait: Ast num germanum fu-
set, meus habet, Ast num germanum fuisse. Mutata
litteram vt si, & me asinum germanum fuisse: vix
omne sustuleris. Hoc enim dicit, se merum asinum
fuisse, qui bene monenti Attico non obtemperauit.
Erat autem illa iocularis contumelia. Terentius
status esset, flagellum tenere te asinum tamum. idem, Quo-
tu asine huic auscultas? in eodem autem libro, in epistles
la cuius principium est, Epistola tua. in extremo
lego: Quid supereft? etiam. Pueram Ciceronem cur dia-
nos amabis vt facis.

Item alia ex eodem libro.

CAPUT X.

QVANDO quartus Epistolarum ad Atticum
in manibus: vnum etiam locum ex eo emen-
do, qui in omnibus editis libris mirabiliter depre-
tus est. Legitur autem in libris quidem, Victorij
ad finem eius epistolæ, cuius principium est, Occa-
tionum mearū: at in aliis, in epistola, O expectata. Vnde
igitur ita scriptum reperias: Quid aliud noui? & tam
absoluto Gabinio stomachantes alij judices, hora pœnae, in
tiochum Gabinum nescio quem, accensum Gabinij, foli-
pectoribus libertum, lege Papia condemnarunt. Itaque
statim reus lege maiestatis, ** or coimpicata
ΦΙΗΙ. Ego autem ita emendo: Quid aliud noui? &
tamen. Absoluto Gabinio, stomachantes alij judices, & que-
sequuntur.